

РЕШЕНИЕ

№ 558

гр. Русе, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. Иванова
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20204520103867 по описа за 2020 година

К. Г. Й. заявява, че на 19.04.2017г. починала втората му съпруга П.Л. Й.а. Пояснява, че от брака си (сключен на 23.04.1985г.) имат една дъщеря, починала на 13.01.2016г.

Твърди, че приживе П. Й.а придобила по наследство и завещание от първия си съпруг следния недвижим имот: апартамент в гр.Русе, ЖБ „К.....“ състоящ се от две стаи, дневна, кухня с площ 76.99 кв.м. (нотариален акт №83, том V, дело №2900/1985г.). Сочи, че имотът е бил семейно жилище, което обитава и до настоящия момент. Поддържа, че в периода от придобиването му до 1990г. вложил лични средства за изплащането му, в размер на около 6000 лева, които съставлявали 1/3 от оценката му.

След погребението на П. Й.а, Д. Г. АНГ. (братовчедка на наследодателката), уведомила ищеца, че до две седмици трябва да напусне апартамента, тъй като бил нейна лична собственост. Едва тогава, К.Й. узнал, че приживе съпругата му дарила жилището на своята братовчедка, като запазила пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху имота.

Молителят счита, че дарственият акт е извършен в нарушение императивната разпоредба на чл.26 СК, тъй като в нито един момент, покойната му съпруга не е искала съгласието му за разпореждане с личния ѝ имот, който повече от 30 години е бил единственото семейно жилище.

Поддържа, че с извършеното дарение покойната му съпруга е накърнила запазената му част в размер на ½ идеална част от наследството.

Моли съда да постанови решение, с което на основание чл.30, вр.чл.29, ал.3 ЗН да признае за установено по отношение на Д. Г. АНГ., ЕГН *****, че с дарението от П.Л. Й.а, починала на 19.04.2017г. на следния недвижим имот: апартамент №....К....., с

административен адрес: гр.Русе, ул.“П.....”, състоящ се от две стаи, дневна, кухня, със застроена площ 76.99 кв.м., при граници: двор; апартамент №22 на П.иН.Б.; улица „Плиска“; апартамент №20 на П.Р.; стълбище, заедно с избено помещение №20 при граници: изба №21 на Л.Т.; изба №15 от вх.3 на М.Д.; изба №16 от вх.3 на Г.и С.С.; изба №19 на В.и Н.И.; коридор, заедно с 0.741% идеални части от общите части на сградата, изброени в чл.38 ЗС и от отстъпеното право на строеж, а по Схема №15-269539/07.06.2016г. на АГКК, СГКК – Русе, същият представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.1.128.5.144 по КККР на гр.Русе с адрес: гр.Русе, кв.“В. ул. П.....”, който обект се намира в сграда №5, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.1.128 със застроена площ 76.99 кв.м. с прилежащи части: изба №20 и 0.741% идеални части от общите части на сградата при съсед: на същия етаж - 63427.1.128.5.143; 63427.1.128.5.163; под обекта - 63427.1.128.5.147, обективирано в нотариален акт №199, том 22, дело №4490/2016г. на СВ е накърнена гарантираната му от закона $\frac{1}{2}$ запазена част от наследството и тъй като към настоящия момент процесния недвижим имот е отчужден да осъди Д. Г. АНГ. да му заплати равностойността на запазената част, ведно със законната лихва върху сумата, до окончателното ѝ изплащане.

Претендира направените по делото разноски.

В срока от чл.131 от ГПК Д. Г. АНГ. – ответник по иска, е депозирала отговор на исковата молба, в който излага доводи досежно неоснователността на ищцовите претенции.

Не оспорва, изложените от К.Й. факти.

Заявява, че процесният имот не е част от СИО, поради което наследодателят имал самостоятелни права върху него, включващи извършването на разпоредителна сделка. Приема, че в случая не е налице хипотезата на чл.30 ЗН за възстановяване запазена част, тъй като спорния имот е лично имущество, с което покойната се е разпоредила.

Счита, че с дарението на лично имущество не би могла да бъде накърнена запазената част на наследника в лицето на К.Й., който разполага с такава, но с изключение на процесното жилище.

По отношение твърдението, че ищецът е вложил лични средства в придобиването на имота, съставляващи $\frac{1}{3}$ от стойността му сочи практика на ВКС, според която не настъпва преобразуване на лично имущество, когато с паричен влог на един от съпрузите, формиран по време на брака се придобиват вещни права.

Намира за неоснователно искането за заплащане равностойността на запазената част.

Моли съда да отхвърли претенцията като неоснователна.

Съдът, съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимия закон, прие за установено от фактическа страна, следното:

К. Г. Й. и П.Л. Петрова са сключили граждански брак на 23.04.1985г. в гр.Русе.

С нотариален акт №.....г. по описа на нотариус при РРС, П.Л. Й.а е призната за собственик по наследство и завещание на следния недвижим имот: апартамент №21 на седми етаж в ЖБ „К.....“, вх.Ж, състоящ се от две стаи, дневна, кухня с площ 76.99 кв.м.

С договор обективиран в нотариален акт №....., дело №304/2016г. по описа на

нотариус Г.Г., П.Л. Й.а дарила на братовчедка си Д. Г. АНГ., действаща чрез пълномощника си С.И.С.: апартамент №21 в ж.бл.“К...“, с административен адрес: гр.Русе, ул.“П.....“ състоящ се от две стаи, дневна, кухня, със застроена площ 76.99 кв.м. при граници: двор; апартамент №22 на П.иН.Б.; улица Плиска; апартамент №20 на П.Р.; стълбище, заедно с избено помещение №20 при граници: изба №21 на Л.Т.; изба №15 от вх.3 на М.Д.; изба №16 от вх.3 на Г.и С.С.; изба №19 на В.и Н.И.; коридор, заедно с 0.741% идеални части от общите части на сградата, изброени в чл.38 ЗС и от отстъпеното право на строеж, а по схема №15-269539/07.06.2016г. на АГКК, СГКК – Русе представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.1.128.5.144 по КККР на гр.Русе, с адрес: гр.Русе, кв.“В. ул. П.....“, който обект се намира в сграда №5, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.1.128 със застроена площ 76.99 кв.м. с прилежащи части: изба №20 и 0.741% идеални части от общите части на сградата при съседни: на същия етаж - 63427.1.128.5.143; 63427.1.128.5.163; под обекта - 63427.1.128.5.147, като дарителката запазила пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху имота.

П.Л. Й.а, починала на 19.04.2017г., оставила следните наследници по закон: К. Г. Й. – съпруг; П.К.Г. – дъщеря (без деца), починала на 13.01.2016г.; Д.Л.Д. – брат (неженен, без деца), починал на 12.12.2001г.

От приложеното удостоверение за съпруг и родствени връзки е видно, че Д. Г. АНГ. е братовчедка на П.Л. Й.а.

Релевирани са писмени доказателства, с които се установява, че П.Л. Й.а е притежавала ПИ с идентификатор 38296.46.51 в местността „М....с.К.....“, община Исперих, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, категория на земята: четвърта.

От заключението на приетата по делото експертиза е видно, че към 20.04.2017г. пазарната стойност на процесния имот възлиза на 78 581 лева, а на поземления имот – 14 663 лева.

Установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Съдът квалифицира правно предявения иск по чл.30 ЗН.

Съгласно чл.28, ал.1 ЗН, когато наследодателят остави низходящи, родители или съпруг, той не може със завещателни разпореждания или чрез дарение да накърнява онова, което съставлява тяхна запазена част от наследството. С иска по чл.30, ал.1 ЗН се цели възстановяване запазената част от наследството, когато тя е накърнена с безвъзмездни разпореждания на наследодателя в полза на други лица. Материалноправно легитимирани лица по тази претенция са наследникът с право на запазена част и лицето, облагодетелствано от безвъзмездната разпоредителна сделка на наследодателя.

Относно приложение разпоредбата на чл.30, ал.2 ЗН:

Проблематичният въпрос: „Кои лица притежават качеството наследници по закон по смисъла на чл.30, ал.2 ЗН?“ е получавал нееднозначни отговори в съдебната практика. В ТР №28/1962г. ВС се е произнесъл в по-тесен смисъл – под наследници по закон е приел, че се разбират само преките наследници, призовани към наследяване, а не всички лица, изброени в нормите на чл.5 – 9 ЗН. Впоследствие в ППВС №4/1964г. е възприето, че под наследници

по закон, следва да се разбират и евентуално призованите наследници, т.е. всички лица, нормативно посочени в чл.5 – 9 ЗН. С ТР №1/04.02.2005г. по гр.д. №1/2005г. на ВКС, ОСГК, т.15 на ППВС №4/1964г. която разширява кръгът на наследниците по закон, е обявена за загубила сила. Понастоящем задължителната съдебна практика възприема становището, че качеството наследници по закон по смисъла на чл.30, ал.2 ЗН притежават само „преките наследници, призовани към наследяване“, като извън приложното поле на понятието остават непризованите към наследяване наследници, така наречените „евентуални наследници“.

Съгласно т.4 на ТР №3/19.12.2013г. по ТД №3/2013г. на ВКС, ОСГК, „Приемането на наследство по опис е материална предпоставка за реализиране правото да се иска възстановяване на запазена част от наследството спрямо заветник или надарен, който не е призован към наследяване.“.

В конкретния случай пряко призовани към наследяване са били: ищецът – съпруг на наследодателя; П.К.Г. – дъщеря на наследодателя и Д.Л.Д. – брат на наследодателя, т.е. ответникът - Д.А. не е включен в този кръг лица.

Разпоредбата на чл.30, ал.2 ЗН намира приложение само в хипотези, в които наследодателят се е разпоредил приживе с конкретни имоти чрез дарение или завет, но не и в хипотеза, в която се касае за универсално завещателно разпореждане. В случая наследодателят се е разпоредил чрез дарение с конкретен имот – част от наследствената маса.

Изискването за приемане наследството по опис от наследника – ищец по иска с правно основание чл.30, ал.1 ЗН, предявен срещу „евентуален наследник“, е материалноправна предпоставка за възникване правото да се иска възстановяване на запазена част от наследството, следователно и необходимо условие за уважаване на заявената претенция, т.е. неприемането на наследството по опис в хипотезата на чл.30, ал.2 ЗН е основание съдът да отхвърли предявения иск.

С оглед изложеното съдът счита, че претенцията като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, на основание чл.78, ал.3 ГПК в тежест на ищеца са направените от ответника разноски по делото в размер на 1200 лева – възнаграждение за процесуално представителство.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, предявения от К. Г. Й., ЕГН ***** срещу Д. Г. АНГ., ЕГН ***** иск с правно основание чл.30, ал.1 ЗН за признаване установено по отношение на Д. Г. АНГ., ЕГН *****, че с дарението от П.Л. Й.а, починала на 19.04.2017г. на следния недвижим имот: апартамент №....К....., с административен адрес: гр.Русе, ул.“П.....”, състоящ се от две стаи, дневна, кухня, със застроена площ 76.99 кв.м., при граници: двор; апартамент №22 на П.иН.Б.; улица „Плиска“; апартамент №20 на П.Р.; стълбище, заедно с избено помещение №20 при граници: изба №21 на Л.Т.; изба №15 от вх.3

на М.Д.; изба №16 от вх.3 на Г.и С.С.; изба №19 на В.и Н.И.; коридор, заедно с 0.741% идеални части от общите части на сградата, изброени в чл.38 ЗС и от отстъпеното право на строеж, а по Схема №15-269539/07.06.2016г. на АГКК, СГКК – Русе, същият представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.1.128.5.144 по КККР на гр.Русе с адрес: гр.Русе, кв.“В. ул. П....., който обект се намира в сграда №5, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.1.128 със застроена площ 76.99 кв.м. с прилежащи части: изба №20 и 0.741% идеални части от общите части на сградата при съсед: на същия етаж - 63427.1.128.5.143; 63427.1.128.5.163; под обекта - 63427.1.128.5.147, обективирано в нотариален акт №199, том 22, дело №4490/2016г. на СВ е накърнена гарантираната на ищеца от закона $\frac{1}{2}$ запазена част от наследството и за осъждане ответницата Д. Г. АНГ. да му заплати равностойността на запазената част, ведно със законната лихва върху сумата, до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА К. Г. Й., ЕГН ***** да заплати на Д. Г. АНГ., ЕГН ***** направените по делото разноси в размер на 1200 лева – възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр.Русе в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____